

MARIA HAGSTRÖM NI ÄR ALLA SÅ STABILA. NI SOM MÅSTE HA TÄCKET ÖVER ERA FÖTTER OM NATTEN, ANNARS BITER NÅGON ER I TÅRNA.

Noll, noll, noll, noll – spisens plattor är avstängda. Kaffebryggaren av. Kylskåpsdörren stängd. På med skor och jacka. En gång till då för säkerhets skull. Noll, noll, noll, noll. Kaffebryggaren av. Kylskåpet stängt.

Låser ytterdörren. Känner på dörrhandtaget. Kan dörren ha låst sig utan att låsa sig? På väg till bussen undviker mannen framför mig de vita ränderna på övergångsstället. Nio av tio människor har eller har haft någon form av tvångstankar. Så ni har nog era fixa idéer, ni som sitter här i bussen. Knäppisar.

Någon var tvungen att kolla under sängen innan läggdags så

att inte en mördare låg där. Någon var tvungen att ha tv-volymen på en jämn siffra i går när *Ensam mamma söker* sändes, helst på siffran 32. En av er räknar just nu bokstäver i en reklamslogan: "När du vill vara dig själv för en stund." 31 bokstäver. En av er är på väg till en anställningsintervju och kommer att känna en impuls att börja strippa där. En annan ska till kyrkan och kommer att vara rädd för att säga satan och kuk högt i Guds hus.

JAG TITTAR UT genom bussens fönster. Tänker att om jag hade åkt den här bussen när jag var barn skulle jag ha fått andas ofta. Då fick jag

nämligen ibland för mig att när jag åkte bil skulle jag bara andas in när vi mötte en annan bil. Det gick bra i stan, men om vi var på landsbygden blev jag lite blå i ansiktet.

Senare denna dag tar jag en promenad med en kompis efter jobbet. När vi går över en bro tänker jag på att hon brukar känna en impuls att slänga sin väska över broräcket. Idag säger hon att det är mig som hon knuffar över kanten. Otäcka människa! Jag byter sida med henne. Det tar emot lite, för egentligen vill jag ju gå på vänster sida om folk. Men det känns jobbigare att simma i Årstaviken.

På bussen hem sitter någon och

äter godis, det var jämt antal godisar i påsen. I en bil som passerar sitter en förare som låst bildörren ifall han skulle få för sig att hoppa ut i farten.

VI HAR VÅRA små nojor. Det är väl okej, så länge jag inte blir knuffad över brokanten på riktigt eller att tankarna utvecklas till tvångssyndrom som blir funktionshinder och ger ångest. Men det kan väl inte hända er människor på bussen. Ni är alla så stabila. Ni som måste ha täcket över era fötter om natten, annars biter någon er i tårna.

Och nu är det dags för mig att sova. Kaffebryggaren av. Kylskåpsdörren stängd. Noll, noll, noll, noll. 📞

Välkommen till världen

Svenska kyrkan
STOCKHOLMS STIFT

www.dopet.info